

Két világ határán (antológia)

(...)

Órült itéletidő tombolt az ormok fölött, éjszín dunyháként tornyosultak a horizonton a fellegek; az égboltot szemképráztató villámok hasogatták.

Minden pillanatban mennydörgött. Úgy rengett a föld, mintha menten ketté akarna hasadni.

Büszkén, bár egyre viharvertebben dacolt az időjárással Lord Arcanumnak, a főmágusnak a várkastélya, amely – kihasználván a környék természeti adottságait – egy sziklameredélyre épült. Loggiáiról festői kilátás nyílt a völgykatlanra; Ólordsága tisztább napokon tucatszori terasz és balkon közül választhatott, ha uradalmában óhajtott gyönyörködni. Most azonban eszébe sem jutott ilyesmi: prudens varázstudóhoz merőben méltatlan módon reszketett a takarója alatt.

Itt a vég! – suhant át elméjén, és bizony jó oka volt rá, hogy ekképp vélekedjen. Ott volt ugyanis az a profécia...

Az apokalipszist előrevetítő jövendölés megannyi álmatlan éjszakát okozott már Lord Arcanumnak, a világosnál is világosabban állította ugyanis, hogy a világ sorsa jórészt az ő vállán nyugszik.

A bűbajos remegő kézzel nyúlt tűzszerszámaiért, amelyeket mindig maga mellett tartott az intarziás éjjeliszekrényen. Miután lángra lobbantotta a viharlámpást, derengő világosság áradt szét.

„Vala pediglen két világ – olvasta egy ősi föliánsból, amelyet tucatszori is átböngészett már; ajkai hangtalanul mozogtak: – a Szférák fennen, s eme Planéta, ótvarral s fertővel teljes, alant. A Szférák valának hajléka amaz ősi titánnak, Rációnak, azaz Emóciónak, kik a nagyhirű eszmetörténész, Teszetosz szavaival élve nem mások valának, mint a két őserő: az ész és a szív.

Noha Ráció és Emóció egy személy voltak a szó fizikai értelmében, az orvostudomány mai állása szerint azt mondhatnók, elméje meghasadt: fejében két tudat lakozott, két, egymással merőben ellentétes tudat.

Ráció és Emóció viszálykodása egy nap forrpontra jutott, olyannyira, hogy végleg szakítottak egymással. Lényük meghasonlott önmagával, a nemlétebe taszítva a titánt, kinek elméje otthont adott nekik.

Nem pusztultak el maradéktalanul, épp csak fizikai valójukban foszlottak semmivé; természeti erőkké váltak, Planétánk azóta is az ő vállukon nyugszik. Ha akár az értelem, akár a szenvedély felülkerekedik a másikon, földünk bizvást megsemmisül.

A végső kataklizma közeledtének jele nem más lesz, mint Ráció avagy Emóció visszatérte: eme ősi titán újra materializálódni fog világunkban, emberi ábrázatot öltve.

Hogy mikor jó el, s miféle ábrázatot fog ölteni, a profécia arra már nem tér ki. Férfiú leend-e, avagy asszony? Ifjú, netalán élemedett? Senki sem tudhatja.”

Lord Arcanum itt megállt egy pillanatra az olvasásban; tekintete gondterhelten a távolba révedt. A tény, miszerint a titán eljövételének órája senki előtt sem ismeretes, minduntalan azt a nyomasztó gondolatot ültette el elméjében, hogy Ráció és Emóció már el is jött. Talán bizony itt koncsorog valahol a környéken, jámbor szántóvető, kóbor szerencselovag, fitos menyecske álorcáját öltvén, hogy senki fel ne ismerhesse...

A mágus megrázta a fejét, mintegy próbálván megszabadulni e nyomasztó kilátástól.

„Egy azonban bizonyos – merült ismét olvasmányába –: rettenetes leszén ama nap, amelyen az ősi titán a Szférákat hátrahagyván Planétánk földjére tapod. Jajszó, nyűg, s fogaknak csikorgatása úrhodik el, mikoron a titán, álcáját elhagyván, kilétét az emberfiak előtt felfedi. Ennek ideje senki előtt sem ismeretes: embernek gyermeke nem tudhatja, Ráció avagy Emóció mely napon jó el, hogy háborítást tétessék minékünk.

Addig is azonban a titán gondoskodott helytartókról, kik eszméit az eónok során képviselik. E helytartók a mágusok, az Ész és a Szív Rendjének fejei.

A mágusok attribútumaikról, Ráció és Emóció varázsdorongjáról ismerhetők fel. A titánnak volt ugyanis egy botja, amelyet személyiséghasadása pillanatában kettétört; két felét a követői őrzik azóta is.

Ráció dorongja minden tárgyilagosság kútfeje, és az Ész Rendjének birtokában van. Emóció dorongjában pediglen az ősi szenvedély lakozik – efelett a Szív Rendje silbakol.

E két mágusrend feladata világunk földjén a tárgyilagosság és a szenvedély arányának fenntartása, hogy ezáltal megóvják a világot az időnek előtti végromlásától. Rációhoz és Emócióhoz hasonlatosképp a mágusrendek fejeinek kapcsolata sem felhőtlen: az általuk képviselt eszmékből eredően világnézetük oly ellentétes, hogy együttműködésük úgyszólván lehetetlen. A kettejük közötti törékeny béke megőrzése mégis közös érdekük, a titán nyugtalanító jövendölést nyilatkoztatott ki ugyanis.

A prófécia, személyisége kettősségéből eredően, kétféle változatban is fennmaradt. Az egyik verzió szerint az emberiség egy nap oly tárgyilagossá válik, s a szenvedélynek annyira kivész belőle még az írmagja is, hogy léte a végpontjához ér: Planétánk aznap megéri a pusztulásra.

A másik variáció is hasonló sorsot emleget, ám merőben más okból: Ráció szerint a túlzott szentimentalizmus fog elmúlásba taszítani mindeneket aznap, amikor a józan észnek nem lesz többé becsülete, hanem lábbal tiportatik a romantikus ábrándok szökőárja által.

Bármelyiküknek legyen is igaza, akkor, amikor Ráció avagy Emóció felbukkan világunkban, tudhatjuk: a vég immár közel. A titán eljöttét az jelzi majd, hogy vesszejének két fele bárminő külső behatás nélkül újra egyesül. Mindössze egyetlen mód lesz akkor a végső pusztulás elkerülésére: ha a két mágusrend feje összefog, felkutatja az ősi entitást, és száműzi őt vissza tulajdon éterébe, hogy ismét legyen, ki vállán egyensúlyozza a Planétát.”

Mintegy végszóra, mennykő hasított az éjszakába, s nem váratott magára soká az ézzenés sem: Lord Arcanum erődje a fundamentomáig megremegett.

Őlordsága felpillantott a főlíansból. Tekintetét mágnesként vonzotta valami fényfolt odakünn...

A varázstudó, olvasmányát a vankosra hajítván, az ablaknál termett.

Az ézzenés robaján át is tisztán hallotta azt az éktelen lármát, ahogy az öregtorony tetőszerkezete a tűz martalékává lett; a szakadó eső dacára ölnyi magasra csaptak a lángok a zsúpfedélről.

Őlordsága megrendülten meredt a pusztulásra. Ott tartotta a legértékesebb grimoárjait...

(...)

Tarja Kauppinen: Az Ész meg a testőre